

Βούρδουλας

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 1

ΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΜΩΥΣΕΑ ΝΕΟΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Πάνοπλοι και μ' άερα ούριον — Για τη νίκη πάνε την έκλογική
τό ήρωϊκό τραγουδώντας θούριον — «Αγκαλα καβέζος βάμος παρακί»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΔΕΚΑ ΤΡΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΗ Η ΠΑΤΡΙΣ

Μου είπαν κάποιοι: Βρέ παιδί
μιά κ' εύτυχεϊ ό τόπος
κι' απόθεμα ύφίσταται
μελλοντικῶν ἐλπίδων
βγάνε και σὺ τὸ Βούρδουλα
βγάνε τον ὄπως, ὄπως,
κι' ἄς γίνῃ τὸ νησί αὐτὸ
«ντεπεδ» ἐφημερίδων.

«Ν' αύξηση ἡ παραγωγή»
δὲν λένε ὄλοι τώρα ;
αἱ, βόηθα και τοῦ λόγου σου
τὴ δόλια τὴν πατρίδα.
Σὲ τέτοια μιὰ Ιστορικὴ
διὰ τὸν τόπον, ὦρα
Χνέψου πῶς εἶσαι Ἕλληνας
και βγάνε ἐφημερίδα !.

Κι' ἂν ἴσως και δὲν ἔμεινε
κοινὸ νὰ τὴ διαβάξῃ

—ὡς ἄμμος ἐπληθύνθησαν
τὰ φύλλα στὸ νησί—
ἀρκεῖ πού τις ἰδέες σου
τις ὑψηλές θὰ ἐκφράξῃ...
και εἰς τὸ κάτω τῆς γραφῆς
θὰ τὴν διαβάξῃς σὺ !..

Εἶπα κι' ἐγὼ ἀπὸ μέσα μου :
—Δὲν ὀμιλοῦν ἀτόπως
Γιὰ τοῦτο τὸ ἐπάγγελμα
ὑπάρχει εὐρυχωρία...
Ἐξ ἄλλου εἶμαι βέβαιος
πῶς θὰ προκόψῃ ὁ τόπος
τὰ δώδεκα τὰ φύλλα του,
ἂν γίνουν δεκατρία... .

Μ' αὐτὴ τὴ σκέψη ἐκδίδεται
ὁ Βούρδουλας, και πάλι
και κάνει ἐκκληση θερμὴ
και ἔχει τὴν ἐλπίδα
πῶς θὰ τὸν βοηθήσουνε
μικροὶ τε και μεγάλοι
νὰ σώσῃ τὴν... πατρίδα !... .

ΜΩΜΟΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μὲ τὴν κατάργηση τῆς δημο-
τικῆς στὰ λαϊκὰ μας σχολεῖα
και τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς καθα-
ρευούσης, θὰ κάνουν τὴν ἐμφά-
νισή τους και τὰ «ξωλα ὠά».
Οἱ μαθηταὶ ἄς τὰ φυλάξουν
ἐν πάσῃ περιπτώσει διότι θὰ ἔλ-
θῃ ἐποχὴ πού θὰ μπορέσουν
νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν κατὰ
τοῦ Τουρκοβασίλῃ ἐν μεταφρά-
σῃ, δηλαδὴ ὡς «κλούβια αὐγά».

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Σαγιας, ὑφυ-
πουργὸς τοῦ πρωθυπουργείου,
δυσανασχετῶν γιὰ τὴν ματαίω-
σιν τοῦ πρωθυπουργικοῦ ταξι-
διοῦ ἐμπήκε προχθὲς στὴν κρεβ-
βατοκάμαρα τοῦ κύρ Παναγῃ
και τοῦ εἶπε :

— Δὲν θὰ πάμε στὸ Λονδίνο :
Κι' ὄμως ὄλοι μ' ἀγωνία μας
φυλάουν.

Και ὁ κ. Τσαλδάρης, χασμῶ-
μενος :

— Χάου ντοῦ γιου ντοῦ μί-
στερ Μπράουν !...

Ὁ κ. Παπαναστασίου, ἂν
και βρίσκεται εἰς πολὺ φιλικὰς
σχέσεις μὲ τὸν κ. Φίλωνα,
τὸν πρόεδρο τῆς φιλοβασιλικῆς
ἐταιρίας, ὡς τόσο τώρα τελευ-
ταῖα τὸν ἐπετέθη δρυμύτατα
ἐξ' ἀφορμῆς τῶν ἀνοησιῶν ποῦ
εἶπε στὸ μνημόσυνο Κωνσταν-
τίνου τοῦ Παλαιολόγου.

Κι' ὅταν κάποιοι τὸν ρώτη-
σε, πῶς συμβιβάζεται ἡ φιλία
τῶν μὲ τὸν τράκον ποῦ τοῦ ἔ-
δωκε, ἀπήντησε ἀπαθέστατα :

— Φίλος μὲν Φίλων, φιλάτη
δὲ Δημοκρατία... .

κ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Κ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗ

(Παρά του αξιοτίμου κ. Καραθανάση έλαβομεν την κατωτέρω επιστολήν).

Κύριε Διευθυντά.

Με χαράν έπληροφορήθην την έκδοσιν του Βούρδουλα, προσφιλοῦς ὄργανου τῆς χωροφυλακῆς.

Θά προτιμοῦσα ὅμως ὡς τίτλον τῆς ἐφημερίδος σας τὸ «Κ λ ὀ μ π» τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται ἡ Ἀστυνομία πόλεων, τῆς ὁποίας προσταταται ὁ ἀξιότιμος φίλος μου κ. Ἰωάννης Πολυχρονόπουλος.

Μεγάλην ἔχω ἐπιθυμίαν κ. Διευθυντά νά ἔλθω εἰς Μυτιλήνην διὰ νά σᾶς γνωρίσω καί ἀπό κοντά, ἀλλά δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις ὄπισσάσασα περὶ τοῦς δέκα ἀστυφύλακας διὰ τὴν φρουρῆσίν μου, δέν με ἀφίνει νά κάμω οὔτε βῆμα ἔξω ἀπ' τὸ κρησφύγετόν μου, διότι φοβείται—ὅπως πληροφοροῦμαι—μήπως με κακοποιήσουν οἱ βενιζελικοί.

Προχθές ἔστειλα ἐπιστολήν εἰς τὸν ἐν ὄπλιον ἀδελφόν μου κ. Κονδύλην, με τὸν ὑπασπιστήν μου δικηγόρον Μποσίνην, διὰ νά μοῦ ἐπιτρέψῃ νά κάμω μιά βόλτα εἰς τὸ Φάληρον, ἀλλά δυστυχῶς δέν μοῦ τὸ επέτρεψε.

Μοῦ ἔδωκαν μόνον ἄδειαν ἐλευθέρως εἰσόδου εἰς τὰ ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Δικαιοσύνης.

Ἐχῶ κ' ἓνα βαθύ παράπονον νά κάμω ἀπὸ τίς στήλες τοῦ «Βούρδουλα».

Ὁ πρωθυπουργός κ. Τσαλδάρης, οὔτε μίαν φοράν δέν με ἐπισκέφθη ἀφ' ὅτου διέπραξα τὴν «Ε θ ν ι κ η ν π ρ ᾶ ξ ι ν» τῆς Κηφισιάς.

Ἀντιθέτως, τακτικὰ ἐπισκέπτεται τὸν κ. Ράλλη καὶ ὅπως πληροφοροῦμαι διαρκῶς ὁμιλοῦν γιὰ μένα.

Πληροφοροῦμαι, ἀκόμη, ὅτι ὁ κ. Ράλλης με κατακρίνει ἐπειδὴ δέν ἐσκόπευσα καλά.

Δέν ἔχει ὅμως δίκαιον. Ἐγὼ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἶχα εἰπῆ ὅτι δέν εἶμαι συνειδησένος νά πυροβολῶ ἀπ' τὸ αὐτοκίνητόν καὶ μάλιστα ὅταν τρέχει πάνω σὲ ἀσφαλτοστρωμένο δρόμον.

Κ' ἐπειδὴ ἤξερα τὸ μειονέκτημά μου αὐτό, ἐζήτησα νά μοῦ δώσουν ἐπικουρίαν ἀπὸ ἐξησκημένους ἀστυνομικούς.

Μήπως ἤξευρα ὅμως ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ποῦ θά μοῦ δώσουν θά ἦσαν ὀλότελα ἀτζαμηδες ;

Ἄς εἶναι ὅμως, ὕστερα ἀπὸ μερικῆς ἡμέρας ποῦ θά με διορίσουν Διευθυντὴ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, καὶ θά ἐπιχειρήσω περιοδεῖαν σ' ὅλο τὸ Κράτος, θά ἔλθω καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ θά τὰ ποῦμε καλλίτερα.

Σέ χαιρετῶ, με ὅλη τὴν ἀστυνομική ἀκολουθία μου.

Καραθανάσης

τέως Λήσαρχος.

Ἀθήναι 29/6/33

ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Μιά μικρὴ μικρὴ σκερτσόζα πλάι μ' ἓναν θεατῆ, εἰς τὸ κάθισμα κουνιέται σάν νά ἔχη κάτι τι.

Ξαφνικά ἀλλάζει θέσι καὶ τὸν βλέπει ἀπρεπῶς. — Χέρι βέβαια ἀν δέν πιάση τόπος δέν ἀδειάζει. Πῶς ;

ΔΙΑ ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑΣ

Πολιτευόμενος τοῦ τόπου μας εἰδοποιεῖ τοῦς ἔχοντας ὑποθέσεις καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ πρὸς εὐτυχῆ ἐπίλυσιν αὐτῶν, νά σπεύσουν νά τὸν συναντήσουν εἰς ὠρισμένον φαρμακεῖον τῆς πόλεώς μας.

Αἱ ὑποθέσεις—πάσης φύσεως—θά θεραπεύονται ὅπως φαίνεται δι' ἀναλόγου συνταγῆς ἢ ὁποῖα καὶ θά ἐκτελεῖται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ φιλοξενούντος τὸν πολιτευόμενον φαρμακοποιῶ.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Ἐπειδὴ παρὰ βενιζελικοῦς, ὑφίσταται συνήθεια νά διαστρέφεται εἰς ὄλα ἡ ἀλήθεια ἢ Κυβερνήσις φρονεῖ ὅτι εἶν' ἀνάγκη διὰ νά διαφωτισθοῦν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Φράγγοι ἀλλὰ οἱ «Γίγαντες» μας πρῶτα πρῶτα τῆς ἀποπείρας νά ἐκδέσῃ ἀκριβῶς τὰ γεγονότα.

Θὰ ἦτο τῆς νυκτὸς περιποῦ ἢ ἐνδεκάτη ἐγὼ δὲ ἀπὸ τὴν ἀϋπνία δέν εἶχα κλεισθῆ μάτι ὅτε τῆς κρησφάτοκάμαράς μου ἐκτύπησα τὴν θύρα—δέν θυμοῦμαι τὸν πρῶτόν μου τὸν ὕπνον ἀν τὸν πῆρα— καὶ βλέπω τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀσφαλείας εἰσερχόμενον μετὰ συστολῆς καὶ δειλίας

— ἔτσι πάντα μοῦ φέρεται γιὰτὶ εἶναι ντροπαλὸ παιδί, πρέπει νά ξέρετε — Τί τρέχει ἡρώά μου ; τὸν ρωτῶ — Ἐκτύπησαν τοῦ Σατανᾶ τὸ ὄτο. — Τοῦ Βενιζέλου ; ρώτησα, ἀντιληφθεῖς ὅτι περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο, εὐθύς. — Ναι κύριε πρόεδρε καὶ δυστυχῶς

ἐχάλασε μονάχα ἓνας τροχός.

Ἐχει καὶ τοῦς θεοῦς καὶ τοῦς διαβόλους φαίνεται μαζὺ διότι ζῆ κύριε πρόεδρε, τ' ἀκοῦτε ; ζῆ !..

— Κύριε, τοῦ εἶπα — ἡ τιμὴ μου ἐτρώθη διότι, πῶς συμβαίνει καὶ δέν ἐσκοτώθη ; Καταλαβαίνετε τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος. δέν εἶχε ὄπλα μεγάλου διαμετρήματος ;

Πάντως τὸ ἐπεισόδιον εἶναι σοβαρὸν καὶ δύναται τῆς ἐξουσίας ν' ἀφαιρέσῃ τὸ βυζὶ θλιβερόν κύριε, εἰς ἄκρον θλιβερόν ἐφ' ὅσον τοῦ ἐπετέθησαν καὶ ζῆ !

Με σπρώχνετε, εἰς τρομερὰν ταπείνωσιν .. Φέρετε χαρτὶ νά γράψω ἀνακοίνωσιν :

«Χθὲς τῆ νύκτα παρὰ τὴν Κηφισίαν μετὰ μακρὰν παρὰ τῷ Δέλτα οἰνοποσίαν ὁ ἀρχηγός τῶν Φιλελευθέρων ἐλθὼν σὲ κέφι καὶ ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητόν του ἔτρεχε ταχέως εἰς τὸν ὑπασπιστήν του τὸν Μαρκάκη, γνέφει νά ρίψῃ πυροβολισμοὺς τινὰς τυχαίως διὰ νά παραχθῆ ἢ ἐντύπωσις— κάποιον νι' ὅπερα— ὅτι δολοφονικὴ τοῦ ἐγένετο ἀποπείρα.

Ὁ Μαρκάκης ὅμως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρειαν τοῦ ποιοῦ μετὰ τὰς πρώτας σφαῖρας ἐγένετο ἐκτὸς ἑαυτοῦ καὶ ἄνευ δισταγμῶν πολλῶν ἤρχισε ἀδιακρίτως πυροβολῶν, οὕτως ὥστε ἐντὸς ὀλίγου, ἐστράφη καὶ κατὰ τοῦ Βενιζέλου καὶ τῆς συζύγου Ταχὺς ὅμως καὶ συρίζων ὡς κροταλίας ἐθεάθη ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀσφαλείας ὅστις τὸ περιστροφόν του προβάλλον γενναῖα ἐκραύγασε πρὸς τὸν ἀλλόφρονον φονέα : — Παρὰ πόδας ἄρη ! ἄλλως πυροβολῶ ...

Τὸν ἔπιασε τρεμοῦλα τὸν δειλὸ γῆγος παγερόν τὸν συνεκλόνησε καὶ ἀναμετρήσας τὰς εὐθύνας του ἠύτοκτόνησε.

Οὕτως ἔχουν τὰ γεγονότα ὄντως ἀντίθετα πρὸς ὅ,τι ἄλλο εἰπώθη ἢ δὲ κυβερνήσις χαίρει ὑπερβαλλόντως διότι ὁ συμπαθέστερος τῶν ἀντιπάλων τῆς ἐσώθη !

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου Παναγῆς Τσαλδάρης

Οἱ ὑπουργοὶ Ράλλης Σαγιᾶς Ὁ ἀρχηγός τῶν Ἐλευθεροφρόνων Μεταξᾶς

Ο Κ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ Τὰ βρώμικα ὁ Πάγκαλος εὐθύς ὡς μύρισε, τοῦς παλαιούς του ἔρωτες θυμήθηκε καὶ, γύρισε. Καὶ εἶπε, καθὼς τᾶκουσε ὁ κύρ Παναγῆς : — Τί περιμένεις ἀπὸ ἀνθρώπου τῆς « Ἀλλαγῆς » ! ..

ΓΙΑ ΜΠΑΓΛΑΡΩΜΑ Μιὰν ἀλήθεια ἀκοῦστε καὶ ἔχθροὶ καὶ φίλοι : μόνο τὰ τσιγάρα τοῦ ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ φέρνουνε στὰ χεῖλη γλύκα μὰ καὶ ἄρρωμα. ὅπως τὰ ἡδύποτα ὅποιος λέγει « ὄχι » εἶναι γιὰ μπαγλάρωμα . . . καὶ δέν νιώθει τίποτα. (Ἀντιπρόσ. Π. Κουνουσλῆς καὶ Σα)

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ἡ παρακάτω ἱστορία ἔγινε σὲ κάποια ἐπαρχιακὴ πόλι ποῦ δέν βλάφτει βέβαια ἀν δέν τὴν ὀνομάσωμε.

Μιά παντρεμένη κυρία, εἶχε γνωρίσει μ' ἓνα μαῦρο κύριον, πολὺ κομψὸ ὡς τόσο καὶ πολὺ χαριτωμένο, παρ' ὅλη τὴ μαυρίλα του.

Ὑστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ, κάτι ἐνίωσε νά σαλεύῃ μέσα τῆς, ἡ κυρία.

Τρομαγμένη πῆγε στὸν οἰκογενειακὸν γιάτρον, καὶ μ' ἀγωνία τὸν ρώτησε :

— Πιστεύετε γιάτρέ μου, ὅτι ἓνας μαῦρος καὶ μιά λευκὴ, μποροῦν νά κάνουν μαῦρο παιδί ;

— Ἀσφαλῆστατα ! εἶπε ὁ γιάτρως.

— Τότες τί θ' ἀπογίνω ἐγὼ, ἀν ὁ ἄνδρας μου ἀντικρύσῃ ἓνα τέτοιο παιδί ...

Οἱ γιάτροὶ καθὼς ξέρετε ξέρουν πολλὰ τερτίπια, ὁ γιάτρως δὲ τῆς κυρίας ἦταν ἐξαιρετικὰ τερτιπλῆς.

— Ἀκοῦστε με, κυρία, τῆς εἶπε.

Στὸν τάδε δρόμον, ὑπάρχει ἓνα κατάστημα ποῦ πωλεῖ ρολόγια. Μέσα στὴ βιτρίνα τοῦ ἔχει ἓνα νέγκρον ἀπὸ μπροῦντζο, ποῦ ἀπ' τὸ λαμό του κρέμεται ἓνα ρολόγι ζυπητηρίου.

— Ναι τὸ ξέρω.

— Λοιπὸν αὐριον θά πάρετε τὸν ἄνδρα σας καὶ θά κάνετε ἓνα περίπατο στὸ δρόμον ἐκεῖνον.

Ἐγὼ, κατὰ τύχην δῆθεν θά βρεθῶ μπροστά σας καὶ θά συνεχίσωμε τὸν περίπατον, περνώντας ἀπ' τὴ βιτρίνα αὐτῆ.

Σεῖς θά κοιτάξετε τὴ βιτρίνα, καὶ θά κάνετε πῶς βλέπετε γιὰ πρώτη φορά τὸ μπροῦντζινο νέγκρον ...

Θά βγάνετε τότες μιά φωνὴν τῆς θά κάνετε πῶς κλονίζεσθε στὸ θέαμα αὐτό, ἐμεῖς θά σᾶς ὀδηγήσωμε σχεδὸν ἀναίσθητη στὸ σπῆτι σας καὶ θά πῶ στὸν ἄνδρα σας—ὅταν θά ἔχετε συνέλθῃ ἐν τῷ μεταξύ— πῶς στὴ θέσιν ποῦ βρισκεσθε, ἡ κρίση αὐτῆ μπορεῖ νάχη δυσάρεστες συνέπειες, μιά δὲ ἀπ' αὐτέσ μπορεῖ νάνε καὶ ἡ γέννηση μαῦρου παιδιοῦ ...

— Ὁ γιατροῦλή μου . . . ἡ ζωὴ μου σᾶς ἀνήκει . . . εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ πολὺ . . .

Ὑστερα ἀπὸ μερικοὺς μῆνες, ἡ κυρία ἔφερε στὸν κόσμον ἓνα ρωμαλέο μπεμπέκο, μαῦρον σάν ἀμπανόζι.

Ὅταν τὸ παρουσίασαν στὸν εὐτυχισμένον πατέρα, τοῦτος τὸ κύτταξε με μᾶτια κατάπληκτα καὶ, βιαστικά, βιαστικά πέταξε τὰ ρούχα ποῦ τοῦ σκέπαζαν τὸ στήθος.

Τότες ἓνα μειδιάμα εὐχαριστήσεως φώτισε τὸ μούτρο του, καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸν γιάτρον, τοῦ εἶπε :

— Ἀναπνέω γιάτρέ μου ! εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος.

Γιατὶ πρέπει νά σοῦ ἐξομολογήθω κάποιο φόβον ποῦ εἶχα ἀπ' τὴν ἡμέραν ποῦ μοῦ εἶχες πῆ γιὰ τίς δυσάρεστες συνέπειες . . .

Φοβόμουνα δηλαδὴ μήπως τὸ παιδί ἐρχότανε στὸν κόσμον, καὶ με τὸ ζυπητηρίου στὸ λαμό . . .

Ὁ ἱστοριογράφος

Η ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

“ΛΕΣΒΟΣ”

Διεύθυνσις:
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τηλέφωνον 341

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΜΑΣ:
ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΦΤΕΙ ΛΟΓΟΣ ΠΕΦΤΕΙ

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

Τὸ Φύλλον Δρ. 2.

Κυριακὴ 2 Ἰουλίου 1933

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἔτησίᾳ Δρ. 100
Ἐξάμηνος » 55
Ἐξωτερικοῦ
Δολ. 2 Σελ. 10
Φρ. Γαλ. 40

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ ΕΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Αξιότιμος
καὶ ἀγαπη-
τικὸς ἡμῶν
φίλος κ. Μπο-
δοζάκης Γκι-
ουλπαμπάο-
γλου, ὡς νὰ
λέγωμεν με-
ταφραστικῶς
Τριανταφυλ-
λόπουλος
πρόσκλησιν ἔκαμεν ἵνα εἰς οἰ-
κίαν του μεταβαίνοντες, δια-
σκεδάζωμεν.

Ὡς καθὼς καιρὸς βροχερὸς
ἦτο, ὄμβρέλαν ἐπήραμεν.

Ἀγαπητικὸς κύριος Μποδο-
ζάκης μέγα περιποιητικὸς ὢν,
τουρλοῦ τουρλοῦ τατλί τσικα-
ρουπὸν ὡς νὰ λέγωμεν πολλῶν
τῶν εἰδῶν γλυκύσματα προσφέ-
ρας, ἕως μεσονύχτιος ἐκράτησεν.

Ὅμως κατὰ ἀναχώρησιν ἡ-
μέτερος ὄμβρέλλα λησμονίζον-
τες καὶ ἐπαύριον ἐνθυμίζοντες
τηλεφωνιστικῶς νὰ ζητήσωμεν
εἴπωμεν.

Ἡμέτερος κύριος Μποδο-
ζάκης, εὐγενὴς μὲν καὶ πολι-
τισμένος δὲ ὢν, εἰς οἰκίαν του
καὶ τηλέφωνον μπιλέ ἔχη.

Ἐκτυπήσωμεν λοιπὸν τηλέ-
φωνον καὶ εἶπαμεν:

— Μπουρασί Γιοβανάκης φαρ-
μακευτικὸς.

(Ἀπάντησις ἀπὸ κύριον Μπο-
δοζάκην).

— Χό! πέκ χουσιουμά γκιτί,
ὡς νὰ λέγωμεν μέγα εὐχαρί-
στησις, Νέ βάρ νέ γιόκ κύριε
Γιοβανάκη;

(Ἐρώτησις κυρίου Γιοβανάκη)

— Τζάνιμ, ὄμβρέλα μας σα-
κίντ ὄραντὰ κάλμασίν;

(Κύριος Μποδοζάκης, μετὰ
ἔρευναν:)

— Μπάκ μπακαλούμ μπού
μου ντουρ σενίν ὄμπρέλα, ὡς
νὰ λέγωμεν κύτταξε νὰ ἰδοῦμε
αὐτὴ εἶνε;

(Ἀπάντησις κυρίου Γιοβανά-
κη.)

— Τζάνιμ κύριε Μποδοζάκη
σακίν εἰς ἄλλον μὴ λέγης παρο-
μοίως, ρεζαλέτ μπέ.

(Ἀπάντησις κυρίου Μποδο-
ζάκη.)

— Τοχάφ σεί, ὡς νὰ λέγωμεν
παράξενον.

Ὅμπρέλα τζάνιμ μπροστὰ
εἰς τηλέφωνον ἔχω, πῶς δὲν
βλέπεις κύριε Γιοβανάκη;

(Ἀπάντησις κυρίου Γιοβανά-
κη.)

— Ἄμα ντὰ ἀγγούρ ἀγᾶ σιν
ἄ....

Τηλέφωνον, οὐλάν, μεταδίδει
φωνὴν ἀνθρώπου, ἀμὰ ὄμπρέλ-
λα του πῶς θέληθᾶ μεταδώση
μπέ;

Γιοβανάκης
Φαρμακευτικὸς ἐπιστήμων

ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ

ΤΣΑΛΔΑΡΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

— Παποῦ, μὲ τὸ γερό σου νοῦ
ποῦ τὸν ἀκόνισε ἡ πείρα ἑνὸς αἵωνα,
δός μου τοῦ Κράτους τοῦ σημερινοῦ
τὴν ὀλοζώντανη εἰκόνα.

— Βαρὺς ὁ ἄθλος καὶ σκληρὸς
ποῦ τὰ στερνά μου φαρμακῶνη χρόνια.
Ἄνόσιος ἐστήθηκε χορὸς
μᾶς πήρανε παιδί μου τὰ καταφρόνια.

Μὲ τοὺς σκοποὺς τῆς τοῦς βεβήλους
μιὰ ψεύτικη μᾶς κυβερνάει νομοτάγεια.
ἔρριχτηκαν στοὺς σκύλους
τὰ ἱερά καὶ τ' ἅγια.

Ἄπο παντοῦ μᾶς κύκλωσεν ἡ χλεύη.
Νόμοι, Συντάγματα, σωπάσαν ὄλα.
Στὶς γωνιές τῶν δρόμων παραμονεύει
τοῦ Καραθανάση ἡ πιστόλα.

Νοθέψαν τῆς φυλῆς τὴν ἱστορία
καὶ στριγγὸ ξεσπᾶ τὸ γέλιο ἀπ' τοὺς γείτονες.
Οἱ ἐπίσημοι, γενήκανε μαφία
καὶ οἱ λήσταρχοι Ἄριστογείτονες.

Τῶν ἀξίων γκρεμίστη ὁ ρυθμὸς
κι' ὁ βούρκος τῶν παθῶν ἀναταράχτη.
Νόμος ὑπέρτατος, ὁ σκοτωμὸς
καὶ φωτιά καὶ στάχτη.

Ντροπιασμένη μαράζιασεν ἡ σκέψη:
καὶ τὸ λόγο πήραν τ' ἄρματα.
Ἄνουσώθηκαν σ' ἀξίες κ' ἔχουν θερριέψη
τῆς φυλῆς τὰ καθάρματα.

Παιγνίδι θλιβερὸ ὁ Κυβερνήτης.
ὁ ληστής, θρυλικὸς ἀπελάτης.
ἥρωας ἔθνικὸς, κάθε κοπρίτης.
ἔχασε ἡ ζωὴ τὸ νόημά της.

Ἄνόσιος ἐστήθηκε χορὸς
καὶ μᾶς πήρανε γυέ μου τὰ καταφρόνια.
ὦ! νὰ μποροῦσα νάμουνα νεκρὸς
μ' ἀφαρμάκωτα τὰ ὕστερά μου χρόνια...

ΗΘΙΚΟΡΥΘΜΙΚΟΣ ΦΟΥΤΜΠΩΛΙΣΜΟΣ

Χρηματικαὶ δωρεαὶ χρησιμοποιούμεναι εἰς θεαματικὰς
ἀπολαύσεις τῶν ὀρφανῶν.

Γελοιογραφίαι
ΜΙΛΤΗ ΣΚΕΒΑ

Τὸ σχέδιον τοῦ ἐβδομαδιαίου λα-
χείου τὸ ὁποῖον θὰ κυκλοφορήσῃ
ἐπὶ τῆς δημαρχίας τοῦ κ. Λόντου. Οἱ
ἀναγνώσται μᾶς ἀποκόπτοντες τὸ
παρόν θὰ ἔχουν τὴν πιθανότητα νὰ
συμμετάσχουν εἰς τὴν πρώτην κλή-
ρωσιν.

ΘΥΜΑΤΑ ΑΒΛΕΨΙΑΣ

Ἐφημερίς τοῦ λαϊκοῦ κόμμα-
τος, ἔπεσε προχθὲς θῦμα ἀσυγ-
χωρήτου ἀβλεψίας τῶν στοιχει-
οθετῶν τῆς, ἀσφαλῶς.

Τὸ λυπηρὸν δὲ εἶναι ὅτι θῦμα
ταυτοχρόνως ἐγένετο καὶ ὁ κ.
Νομάρχης.

Διότι ἀντὶ νὰ γραφῇ ὅτι «ὁ
κ. Νομάρχης μὲ τὴν διακρίνου-
σαν αὐτὸν ἰκανότητα ἐτακτο-
ποίησε ὑπόθεσιν τῆς διαφωσίας
μεταξὺ λεμβούχων καὶ ἐμπό-
ρου» ἐγράφη: «ἐκακοποίησεν ὑ-
πόθεσιν τινὰ κτλ.»

Οὐδεὶς βεβαίως καλῆς πί-
στεως ἀναγνώστης ἔδωκε ση-
μασίαν εἰς τὰ περὶ «κακοποιή-
σεως ὑποθέσεως» δεδομένου ὅτι
ὁ κ. Νομάρχης μόνον τὴν Ἄλη-
θειαν κακοποιεῖ, ἡ δὲ ἄλῃθεια
δὲν ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν ἀξίαν
λόγου, ὑπὸ οἰασδήποτε συνθη-
κᾶς καὶ ἂν παρουσιάζεται.

ΣΤΑ ΣΙΓΟΥΡΑ

Γιὰ νὰ μὴ τὸ μετανοιῶνω
κ' ὕστερα χτυπῶ τὴν κόκκα
ἕνα μέσο ὑπάρχει μόνον:

Παίρνω **ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΦΛΟΚΑ**
(Κατάστημα Σοφοκλή Τσιβόγλου)

ΤΥΠΟΙΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
"ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ"